

Sevgili Gülce

– DEMİRCİ · 21 Ağustos 2024

Sevgili Gülce

Selamların en güzeli en tebessümlüsü, senin ve sevdiklerinin de hep güleç yüzünde olsun.

Hal hatır faslına ben öncesinden başlayayım. Şükür nefes alıp veriyorum bu fani dünyanın atmosferinde. Hamdolsun ciğerlerime çektiğim havayı verene. Hep bilinendir işte, dostlara kardeş, kardeşlere dost olarak yaşayıp gidiyorum dünyanın iç güveysinde. Öyle işte. Meraklı taze biber ve domates fideleri gibi, güneşi görünce sevinir, yağmuru görünce toprağa koşarım bir çırpıda. Belki toprak kokusu pes etmemiştir diye.

Bir yolculuk anlatmışsın. Hızlı başlayıp hızlı bitmişsin. Sevmem ben hızlı serüvenleri ve iki tekerli araçları. Sindirmem lazım içime düşenleri. Yavaş olmam lazım, eğer yetiyecek bir yerim yoksa. Kova kova taşımam lazım çıkışımda biriken apak suları. Kova kova def etmem lazım bulanıklaşan susuzları. Kovmam lazım hayatımı da bulanıklaştıran korkuları. Korkak bir bedenim içindeki heveslerim daha yavaş, daha emin adımlarla gitmeli hep yolları. En çok tren yolcuğunu severim. O eski vagonların, kompartımanların arasında dolaşmayı, volta atmayı. Farklı insanların yüzlerindeki en musmutlu halleri, tren yolcuğunu camdan dışarı bakmakla birlikte insanların da yüzlerinde görmek beni her zaman mest etmiştir. Hiç unutmam tren yolculuklarını ve yolcularını.

Hiç unutmam, bir tren yolculuğunu. Pencerenin manzarasında, yağın karın dağları bembeyaz kapladığını gördüm. Birçok kişi de benim gibi manzaraya bakıyordu. Ne düşünüyorlardı acaba. Oysa kar her yerde hep aynı kardı. Soğuktan elbet, bir o kadarda cazip gelen beyazlığı ile. Peki neydi, manzaralardaki karları birbirinden ayıran özellik? Çatı üstünde, dal üstünde olması mı? Dağ tepe, toprak ya da yaprak üstünde olması mı yoksa? Peki saçlarımın üstünde olması nasıl bir çağrışım yapardı ki bakanlara. Neticede görünen dağın arkasındaki dağı görebilme ihtimalim ne kadarsa, o kadar görebiliyordum bende düşüncelerle manzaraya bakan insanların dağını. Ama çığa yakalanmadan kara karışmak, cazibesine kapılıp beyaz vurgunu yememek adına dağlara da fazla yanaşmamak gerekiyordu değil mi? Yine de düşünmeden edemedim. Dağlar esas yaz günü yağın bir karda kim bilir nasıl olurdu?

Bu tarz düşünceler içimden geçerken, çabucak girdi Haydarpaşa garına İstanbul treni. Salona yönedikten sonra dış kapıdaki otobüsler yolcularını bekliyordu her zamanki gibi. Yeni bir yolculuğa çıkmak demektir bu. Uzak bir mesafeden gelen için, İstanbul'da şehir içindeki mesafeyi de aynı sürede kat etmek sıkıcı olsa da katlanmak gerekti elbet nedensizce. Neticede varılacak bir yer ve dostlar vardı. Aslında gerçekten bir gidiş değildi bu yolculuklar. Giden dönecektir elbet, her gittiği yerden. Bu dünyada bir yerden bir yere ne kadar çok giden gelen insanlar var bilir misin? Kimi giderken bir rayda, karşı rayda

ise kimileri de geri dönüyordu var'mak için yine bir yerlere.

Gittiğim yerlerdeki dönüşün arifesinde ne çok şey saklarım sırtımdaki heybede. İyiye, daha iyiye giden yolları da aramakla geçirmek gerek biraz. Biraz da hüznle karışık duygulu yük trenlerini katıp önüme ya da üstüme. Elbet bir gün o trenler de bırakacak yüklerini en umulmadık zamanda birer birer tren garlarında. Yoksa zaman mı unutmak istediğim bu yolculukta. Hiç bitmesin istediğim yolculukların, bitmemesi için hiç başlamaması da gerekmiyor mu. Suallerine cevaplar arayan bir yolcuyum bu fani dünyada. Lakin cevaplarımı de bir bir buluyorum ve o suallerin üstüne birer birer çentik atıyorum, trenimden alıp raylarıma döşerken gafletimi. Dönüş de hep raylar üstünde. Ama kırılan raylarda olmuyor mu? Hem de nasıl. Lakin kırgınlığa üzülme, öyle kolay mı? öyle kolay değil. Anlatamadıklarımızın anlamsızlığına düşmeden söylemek lazım içimizden raylara düşenleri. Kova kova toplamak lazım düşerek birikenleri. Çünkü cevap trenleri kimseyi beklemez umutsuz zamanlarda.

Yol'a çıkmadan gideceğimiz yol'u iyi bilmek lazım
ki sonra bir gün dönüşü olmayan bir yol'a da gireceğiz.

Umarım daha iyisiyle ve ziyadesiyle olmuştur (olacaktır) dönüşlerim
Hoş, gitmemiştim (gidememişim) gerçi, bu yolculuklarda.

Halil Demirci - 21.08.2024